

GELECEĞİN SESİ

ÇOCUKLARA YARDIM DERNEĞİ YAYIN ORGANIDIR
YIL: 2 SAYI: 2 MART- NİSAN- MAYIS- HAZİRAN 1999
DÖRT AYDA BİR YAYINLANIR PARA İLE SATILMAZ

Onlar Ne Dediler?

SÜMER HOLDİNG A.Ş.

KURŞUNLU BAYII- ORTA ŞUBESİ

Manifatura- Tuhafiye
Konfeksiyon- Ayakkabı

Çeşitlerimizle Hizmetinizdeyiz

Cumhuriyet Cad. No: 2 Orta / ÇANKIRI Tel: (0.376) 615 13 02

Ömeroğlu

Hizmet

Bizden

Takdir

Sizden

Petrol Ofisi

Ömer KARAAĞAÇ

Oto Yedek Parçaları

Mutlu Akü Bayisi

Bridgestone - Lassa

Lastikleri

Kanlıca Yolu No:10 Orta / ÇANKIRI Tel/Faks: (0.376) 615 11 42

GELECEĞİN SESİ

**Çocuklara Yardım
Derneği Yayın Organı**

**Çocuklara Yardım Derneği
Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü**

Bünyamin Aktaş

Genel Yayın Yönetmeni

Ahmet Aktaş

Yayın Kurulu

Sefer Özdemir

Halim Özdemir

Ercan Doğan

Ziya Özakpınar

Fatih Çiçek

Denetleme Kurulu

Osman Arslan

Ahmet Aktaş

Kapak ve Tasarım

Ramazan Türkmen

(0.312)229 68 16

Grafik

Tahir Sülek

(312)229 68 16

Dizgi

Tayyip Sülek

Yazışma Adresi

Yıldırım Beyazıt mah. Said-i Nursi
Sk. No:22/3 Çubuk/ANKARA

İrtibat Telefonu

(0.312)837 29 53

Gönderilen yazılar yayınlandı
yayınlanmasın iade edilmez Yazıların
sorumluluğu yazarına aittir.

GELECEĞİN SESİNE BAKIŞ

Onları cezalandırmayın!..... 1

Bünyamin AKTAŞ

Çocuklara Yardım Derneği

Neler Yapmak İstiyor..... 2

İlerle, Daha da İleriye..... 3

Sefer ÖZDEMİR

Sokakta Çalışan Çocuklar

Gerçeği..... 4

Osman ARSLAN

Onlar Ne Dediler..... 5

Ya Onlar Ne Dediler..... 11

Orta İlçesi..... 12

Kim Demiş Çocuklar

Yazamaz Diye 14

Bulmaca- Gizliyorum..... 17

Ramazan TÜRKMEN

Onlar Gururumuz, Ümidimiz 18

Üniversite Adayları Müjde!... 19

Hayvanların Dünyası..... 20

Ramazan TÜRMEN

Şimdi Çok

Daha Güzel

Necatibey Cad. 16/14 Sıhhiye/ANKARA
Tel : (0.312) 229 68 16 - 17

ONLARI

CEZALANDIRMAYIN...

Tarih 22 Nisan 1766.İstanbul'da büyük deprem oldu. (1) Şehir çok hasar gördü.

Suçlu 1900'lü yılların Türkiye Cumhuriyeti Hükümetleri...Onlar gerekli tedbirleri almadılar...

Koğuş nöbetçi çavuşu koşarak komutanının yanına gelir. Sertçe selam verip: "Komutanım! Askerlerden birinin yatağında pire gördüm" der.

Komutan:"Koğuştaki askerleri boşaltın ve koğuşu ateşe verin,o pire gününü görsün" diyerek adaletin keskinliğini (!) ortaya koyar.

Evet saygıdeğer okurlarımız,sizce yukarıda dile getirdiğimiz suçlama ve cezalandırma yöntemleri ne kadar adil?Pek adil görünmüyor değil mi?

200 yıl önce yaşanmış bir depremden bu günün insanını sorumlu tutmak...

Bir pireye kızıp bütün koğuşu ateşe vermek...

Pekiye aynı mantıksızlığı,aynı haksızlığı sürekli yaptığımız farkında mıyız?

Sizce; çeşitli yanlış ilişkiler neticesinde sokaklarda yaşamak zorunda kalmak sokak çocuklarının suçu mu?

Ailesinin fakirliği sebebi ile tahsil hayatını yarım bırakmak mecburiyeti,fakir aile çocuklarının çekmek zorunda oldukları bir ceza mı?

Öğretmenlerin gün saymak için geldikleri,pek çok dersin öğretmeni- nin olmadığı,beş sınıfın bir oda- da,bir arada ders yapmak zorunda kaldığı bir yörede dünyaya gelmiş olmanın suçlusu çocuklar,cezası mahrumiyet mi olmalı?

Öyle inanıyorum ki bu mantıksız yaklaşımları hiçbiriniz kabul etmi- yorsunuz.Hepiniz çocukların masu- miyetini kabul ediyorsunuz aslında...

O halde gelin masumları mahkum etmeyelim. Gelin işlemedikleri suç- lardan dolayı çocukları cezalandır- mayalım.Çocuklara Yardım Derne- ği'nin en önemli amacı budur.İşle- medikleri suçlardan çocukların mahkum olmasını önlemek.

Var mısınız bu davaya birlikte omuz verelim?...

Bünyamin AKTAŞ

Geleceğin Sesi

ÇOCUKLARA YARDIM DERNEĞİ NELER YAPMAK İSTİYOR?

- ◆ Yardıma muhtaç çocukların eğitimlerine katkıda bulunmak, hayata ve topluma kazandırılmalarını sağlamak,
- ◆ Sokak çocuklarını sokaktan kurtarmak, kişilik kazandırmak, toplum içindeki yerlerini almalarını temin etmek,
- ◆ Eğitim imkanları kısıtlı yörelerde eğitim-öğretim hizmetlerini destekleyerek eğitim düzeyini yükseltmeye çalışmak,
- ◆ Kendi imkanları ile eğitimine devam edemeyen öğrencilerin barınma, giyim-kuşam, kitap, kırtasiye vb. ihtiyaçlarını temin ederek tahsil hayatlarının devamını sağlamak,
- ◆ Ücretsiz yetiştirme ve hazırlık kursları açarak; maddi imkanı olmayan cevherlerin kaybolmasını önlemeye çalışmak,
- ◆ Kurs açmadığı yerlerde, fakir öğrencilerin mevcut kurslardan yararlanabilmelerini sağlamak,
- ◆ Fakir ama çalışkan öğrencilere karşılıksız burs vererek başarılarını desteklemek,
- ◆ Öğrencileri çalışkan ve üretken olmaya teşvik etmek, velilerini çocukları ile ilgilenmeye özendirmek için ödüllü yarışmalar düzenlemek,
- ◆ Çalışkan öğrencileri ve velilerini onurlandırmak ve ödüllendirmek için bir yayın organı çıkarmak. Bu sayede öğrencilerimizi başarıya yönlendirmek.
- ◆ Büyük şehirlerde okumaya giden muhtaç öğrencilerin barınma ihtiyaçlarını karşılamak, bu amaçla yurtlar açmak veya mevcut yurtlarda ilgili masraflarını karşılayarak barınmalarını sağlamak.
- ◆ İmkanları kısıtlı olan okullara, imkanları iyi olan okullardan, resmi dairelerden, özel kuruluşlardan yeni imkanlar temin etmek. Özellikle büyük şehirlerdeki söz konusu kurum ve kuruluşlarda atıl vaziyette bulunan fakat fakir yörelerdeki okullar için değer ifade eden malzemelerin (masa, sıra, sandalye, dolap, halı, daktilo, bilgisayar ve aksesuarları, kitap, kırtasiye, soba, kalorifer malzemeleri vs.) bu okullara kazandırılmalarını sağlamak.
- ◆ Bu suretle hem milli gelirin israf olmasını önlemek hemde eğitim- öğretim hizmetlerine katkıda bulunmak.
- ◆ Hayır hizmetlerinde bulunmak isteyen insanlarımızın bu isteklerini, insana yatırım yaparak yerine getirmelerine yardımcı olmak. Bu sayede hem ruhi huzura kavuşmalarını temin etmek hem de ülkemiz, milletimiz ve insanlık için faydalı insanlar yetişmesine katkıda bulunmak.

Dernek Başkanı

Bünyamin AKTAŞ

İrt. Tel:(0.312) 837 29 53- 0.542 641 84 19

Geleceğin Sesi

İLERLE, DAHA DA İLERİYE

Sefer ÖZDEMİR

Sevgili Öğrenciler,

Yaşamın zorluğunu anlatan şiirinde konu alan korku(lar), sadece tek kişiye ait olan hisler değil: Herkez, küçük ve büyük, genç ve yaşlı, aynı hisleri zaman zaman yaşıyorlar. Bu korkuların çoğunun yersiz, bazen de bilgisizliğin verdiği sebeplerden ileri geldiğini ben üç yıl önce büyük oğlumdan öğrendim.

Ali Bahri o zaman dört yaşında idi. İş yerimde ben oraya- buraya giderken O peşimi bırakmıyordu. Deponun tepeden indirmeli, kalın sacdan yapılmış kapısını kapatırken de yanımda idi. Ben kapının zincirlerini çekerken kapı her zaman yaptığı gök gürlemesini andıran bir gürültü ile aşağı inmeye başladı. Ali Bahri'nin ani çığlığı kapının gürültüsünü bastırmıştı. Zinciri bırakıp Ali Bahri'ye baktım; çocuk yukardan aşağıya inen bu sac aleti daha önce hiç görmemiş, normal kapanış esnasında çıkardığı sesleri de hiç duymamıştı. Bu aletin ne olduğunu ve ne yapacağını bilmiyordu. Onun gözlerinin gördüğü sadece kapanan bir kapı değildi; sanki bütün duvar üstüne geliyordu. Ve o gök gürültüsü gibi ses... Sanki gökyüzü Onun bütün dünyasını yutuyordu.

Ali Bahri'yi kucağıma aldım ve gürültünün nereden geldiğini göstermek için zinciri çekmede bana yardım etmesini söyledim. Kucağımda korkusu gitmiş, çığlıkları susmuş fakat göz yaşları hala tonbul yanaklarından yüzüne aşağı akıyordu. Zinciri çektiğimizde çıkan gürültü ilk anda Ali Bahri'yi yine korkuttu, ikinci defa zincire asıldığımızda korkunun yerini merak almıştı. Kucağımda duruma benim gözlerim hizasından bakmış, farklı bir şey görmüş ve yeni birşey öğrenmişti Ali Bahri; o acaip sesleri çıkartan alet, duvar açıklığının her iki tarafına yerleştirilmiş raylar üzerinde aşağı yukarı işleyen basit bir sac kapıdan öte hiç bir şey değildi.

O günden beri deponun kapılarını kapatmak bir heves ve zevk haline dönüştü Ali Bahri için.

O gün ben de yeni birşey öğrenmiştim oğlumdan; Bilmemezlik korkunç bir şeydi. O korku sadece küçüklerin içinde değil, büyüklerin içinde de vardı... Tedirginlik, gelecek için duyulan endişeler, imtihandan önce dökülen terler... Bunlar hep bilmemezliğin verdiği korkulardı. Korkuları yenmek için korkuların kaynaklarını bilmek, sorunların çarelerini araştırıp bir sonuç çıkarmak gerekiyordu. Kısacası bilgi gerekiyordu.

Geleceğin Sesi

Her sorunun bir çözümü muhakkak olduğu gibi, her kişinin bilgisi oranında çözüm kapasitesinin değişik olduğu da bir gerçektir. Kişilerin hayattaki başarıları ve mutlulukları sorunların çarelerini bulmadaki yetenekleriyle ölçülür.

Değerli Geleceğin Kuşağı, sizlere bol öğrenmeler diliyor, evde her birinize eğitim veren anne ve babalarınıza, okuldaki öğretmenlerinize, okul ve ev dışında sizlere sabır ve anlayışla öğretmenlik yapan bütün büyüklerinize saygılarımı sunuyorum.

İLERLE, DAHA DA İLERİYE

*Bir yanıma sıralanmış dağlar
Diğerimde okyanus yatar
Arkam kapalı
Önüme açılır bilmediğim yollar.*

*Şimşekler çakar, gök gürlerken
Nefes nefese bir ağacın siperinde
Sürükler beni bir sel, bataklıklar ötesine
Beklerken yeni bir güneşin doğuşunu ben*

*Haydi diyor içimdeki ses
Zaman geçiyor kalamazsın geriye
Ne olacaksa olacak gelecekte
Yen korkuları ve ilerle daha da ileriye*

*Yaşam kolay olacak demedi kimse
Sağlık, güç ve akıl verdi Tanrı bize
Ne pahasına olursa olsun
Didinip becermek kalıyor geriye*

*Haydi
Yollar bataklık olsa da ilerle
Ya burdasındır ya da gelecekte
Zaman akıp sen girdiğinde yetmişine*

*Zorluk deme, yok et şu yokluğu
Cesur olmak yenmektir korkuyu.
İmkanlar hem sağın, hem de solun ortasında yatıyor
Önünde aşacak yollar, emelin seni bekliyor*

*Bak geriye, ders edin geçmişini kendine
Dalgalar çekecek gibi içerisine,
Dağlar göçecek gibi oluyorsa da üzerine
Hâlâ yoldasın bu zaman içinde*

*Haydi
Zaman geçiyor kalma geride,
Ne olacaksa olacak gelecekte
Yen korkuları ve ilerle, daha da ileriye.*

SOKAKTA ÇALIŞAN ÇOCUKLAR GERÇEĞİ

Osman ARSLAN

Onları kırmızı ışıktaki arabasının camını bezi ile silerken, bir kuytuda mendil, simit, kibrit satarken, pazarlarda su, poşet diye bağırırken, küfe taşırken, kafeterya önlerinde çiçek uzatırken ya da yollarda tartuların, parklarda boya sandıklarının ardında, görmüşüzdür. Sokakta çalışan çocuklarımızdır onlar.

Onlar, 1950'lerde ortaya çıkan ve aynı adı taşıyan çocuk romanıyla ülkemizde "köprü altı çocukları" diye adlandırılan "sokak çocukları" değiller. Yani bir yetişkin korumasından mahrum ve sokakları "gerçek evi" edinmiş değiller. Onlar, "sokaktaki çocuklar"dır. Sokakta çalışan çocuklar; çeşitli ekonomik etkinlikler nedeniyle zamanlarının çoğunu sokakta geçiren, ancak aileleri ile bağları süren ve her gece yatmaya evine dönen çocuklardır. (Tanaltay, 1996; 56, Zeytinoglu, 1991;106) Unicef, sokaktaki çocukları üç ayrı kategoriye ayıran bir çalışma yayınlamıştır. Buna göre çocuklar aileleri ile "sürekli" ilişki kuran "zaman zaman görüşen" ve "hiç ilişkisi olmayan" olarak üçe ayrılmaktadır. (Unicef,1986;13) Dünyada pek çok kentte sokaklarda çalışan çocuklar "potansiyel suçlu" olarak algılanmakta; dayak, hapis, tutuklanma veya bazı koruyucu merkezlerde alıkoyma politikaları uygulanmaktadır. Bunlar, gerek çocukların, gerekse toplumun çıkarlarına uygun değildir. (Myers, 1989; 321)

Sokakta çalışan çocuklar sorunu ile, bugünkü nitelikleri ile sanayi devriminden sonra ortaya çıkmıştır. Ancak sanayi öncesi dönemde de, kapsamında ev işleri de olmak üzere, çocuklar, "çiraklık" tabir edilen bir meslek edinme çalışmasına tabi tutuluyordu. 18.yy'ın ortalarından itibaren hayret verici bir hızla gelişen sanayi, getirdiği yeni çalışma şartlarına çocukları da sürdü. Üç yaşında çalışmaya başlayabiliyordu çocuklar. Çalışma yaşları hiçbir düzenlemeye konu olmamıştı. (Talas, 1967;21) İngiltere'de Linton Mill'de çocuklar, fabrikanın avlusunda beslenen domuzların kovalarındaki yiyecekleri elde etmek için domuzlarla mücadele ediyor, günde 16 - 17 saat çalışıyorlardı.

İngiltere'de 1802 yılında Robert Owen tarafından çıkartılan bir yasa ile en küçük çalışma yaşı dokuz olarak ilan edildi. 18. yy.'ın sonlarına doğru ABD çocuk işgücünü korumaya yönelik yasalar çıkarak bu sınırı 16 yaptı. 10 saatten fazla çalıştırmak yasaklandı. Ancak bu kural 1933'e kadar uygulanmadı.

19. yy'da Londra'da sokakta başıboş dolaşan 40 bin çocuk vardı.(Yörükoğlu, 1992; 21) Avrupa'da 1. ve 2. Dünya Savaşları'nda da çocukların benzeri şartlara koşulduğu görülmüştür. (Geter,1994; 24) Sanayi öncesi ailesi sanayi devriminden sonra Bogardus'un deyimi ile bir "yetki devri"

yapmıştır. Köyden kente göçmüş, gecekonduya yaşayan, hayat pahalılığının had safhada olmasına karşın, düşük gelirini tüm hane halkını, çocuk da olsa çalışmaya itmektedir.(Türkdoğan,1977; 47, Çevik, 1997; 38) Dahası ucuz emek ve sadık işçi demek olan çocukların kullanılması sanayi kentlerinde işverenlerin tercihi olmuştur. (Karataş, 1993;87)

Bu ağır şartlar altında çocukların çalıştırılmasına dair ilk sosyal politika tedbiri 1879 yılında İsviçre'nin Zürih Kantonu'nda alınmıştır. Buna göre 13 yaşından önce çalışmasına izin verilmeyen çocuklar, 13-19 yaşları arasında da ana-baba komşu veya bir din adamı denetiminde çalışabilecektir. (Fişek, 1979;7)

ÇOCUKLUĞUN DOĞUŞU

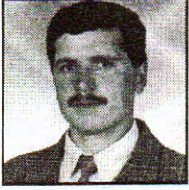
Çocukluğun insan yaşamının önemli bir kesiti olarak hiç tanınmadığı bir çağdan, hukuksal, toplumsal, eğitsel kurumlar içinde korunmaya alınan bir çocuk kavramına geçiş tam 400 yıl sürmüştür. Çocukluğun kurumsallaşmasının ilk evrensel belirtisi "ilköğretim yaşıntısı", son göstergesi ise "Çocuk hakları hareketi"dir. (Onur, 1994; 5)

Bu somut hareketleri hazırlayan düşünce alt yapısı aydınlanma çağında çocuk ve çocuk eğitimi ile ilgili ileri sürülen yeni fikirlerle oluşmaya başladı. Çocuk hep vardı ama çocukluk yeniydi. Artık durağan olmayan, gelişen bir çocuk anlayışı vardır. (Onur, 1994; 4) 17. yy.'dan itibaren 7 yaş ile ergenlik arasındaki dönem bütün dünya da kendine özgü bir dünya kabul edilmiştir. Dönemin filozoflarından John Locke çocuğun iyi yetişmesi için itaate alıştırılması gerektiğini yazar. Ratke, Descartes, Comenius, Bacon, gibi dönemin ünlü düşünürlerinin katkılarıyla okullar hızla yayıldı, ders kitapları kullanılmaya başlandı. (Çevik, 1997; 18)Leibniz, Wolf, Kant, akılcılığı güçlendirmiş, ancak yetişkinlik ve çocukluğu birbirinden ayıran düşünür "Emil" adlı kitabı ile J.J. Rousseau olmuştur. Çocuğun ruhsal etkilenmeleri üzerinde duran Salzman'dan sonra "meslek okulları" fikrini, iş eğitimi fikri ile Pestalozi ve Basedow ortaya çıkarttı. (Çevik, 1997; 20) 20.yy'ın eğitim anlayışında büyük etki ise Kopernik'in evrenin merkezine güneşi yerleştirmesi gibi "çocuğu" merkeze yerleştiren J. Dewey oldu. (Dewey, 1930) Günümüzde ise Butatko ve Deahler ortaçağda birleşik iken ayrılan çocukluk ve yetişkinliğin günümüzde daha erken yaşta başarıya güdülenme, büyükler gibi giyinme, onlar gibi yeme-içme ve gezmenin etkisi ile yeniden birleştirildiğini, bu nedenle çocukların çocukluğunu yaşayamadığını söylüyor. (Tan, 1994; 26)

Devam Edecek

Geleceğin Sesi

ONLAR NE DEDİLER?

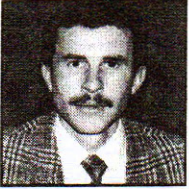
H. İbrahim KARAGÖZ

Elmalık İlköğretim Okulu Müdürü

Bölgemizde eğitim öğretim malesef istenen seviyede değildir. Bir kısım istisnaları ayırırsak ülke genelinde de başarı grafiğinin geriye saydığı yapılan araştırmaların sonucudur.

Bence bunun en önemli sebebi, başta bir kısım özel televizyonlar olmak üzere bazı basın organlarının "Vur patlasın çal oynasın, çilelerden banane" zihniyetini öne çıkararak gayesiz, sorumsuz ve asalak yaşantıdan yana tavır sergilemesi ya da çalışmadan, kısa yoldan zengin olma arzusunun öne çıkarmalarıdır.

Henüz bu davranışların olumsuzluğunu muhakkem edemeyen öğrencilerimiz kendilerini boşluğa bırakmakta, derslerini ihmal edip kısa yoldan zengin olma hayallerine kapılmaktadırlar.

Ziya ÖZAKPINAR

Yaylakent İlköğretim Okulu Müdürü

ARANIYOR !

Çankırı'nın Orta ilçesi, tipik bir İç Anadolu bel-
desidir. İç Anadolu'da gördüğümüz iklim tipi olan
karasal iklimin bütün özelliklerini yansıtır. Yazları,
sıcak ve kurak kışları ise soğuk ve kar yağışlıdır. Or-
ta'nın yüksek rakıma sahip oluşu karasal iklim şart-
larının daha bariz hale gelmesine sebep oluyor.

Toprak istenilen ölçüde verimli değil. Çankırı'nın
bir çok ilçelerinde (Orta dahil) henüz toprak reformu
yapılmış değil. Köylümüz tarlasını ekerken hala ilkel
metotlar kullanıyor. Traktör de olmasa insan iyice şa-
şıyor. Hayvancılık atıl durumda. Hayvan sahipleri
ne yapacaklarını bilemiyorlar. Mal fiyatlarında bir
önceki yıla nazaran derin uçurumlar var. Bir bakıyor-
sununuz et fiyatları artmış, hayvancılık kârlı bir sek-
tör haline gelmiş. İnsanlar bu alana yönelmek istiyor.
Bir bakıyorsunuz dışarda et ve canlı hayvan ithalatı
başlamış, iç piyasa durmuş, herkes iflasın eşiğinde...

Bu ve buna benzer olaylar ilçemiz halkını dışarıya
yöneltilmiş. Okullarımızdaki öğrenci sayısı gün geçtikçe
azalıyor. Yaylakent İlköğretim Okulu'na sene başında

Geleceğin Sesi

taşınmalı olarak 28 öğrenci geliyordu. Şimdi bu sayı 21'e
indi. Bir o kadarda Yaylakent'in kendi öğrencisi gitti.
Bir kaç yıl sonra öğrenciyi mumla arayacağız herhalde.

Öğrencinin azlığı okuldaki öğretmeninde şevkini
kırıyor. Sınıf ne kadar kalabalık oluyorsa öğretmenin
de azmi o derece fazla oluyor. Kışın ulaşım şartları-
nın zorlaşması, ilk baharda yayla mevsiminin gelme-
si öğrenci sayımızı olumsuz yönde etkiliyor.

Ailelerin eğitim ve öğretim hakkında bilgileri çok az.
Çocuklarını bilinçsizce okula gönderiyorlar. Sekiz yıllık
zorunlu eğitimi çoğu bir külfet kabul ediyor. Zorunlu eği-
timin dışında çocuğunu okula göndermeyi düşünen aile
çok az. Hayat şartları onları bu düşüncelere endekslemiş.

Bölgenin kırsal olması, sosyal aktivitelerin olma-
sını engellemiş. Öğretmenlerin gazetenin dışında oku-
dukları bir şey yok denecek kadar az. Tiyatro, sinema
gibi sosyal etkinlikler hiç olmuyor. Bu da onların zo-
runlu hizmetlerini tamamladıktan hemen sonra tayin
isteyip gitme düşüncelerini kamçılıyor. Öğretmen ev-
leri, okey vb. oyun yerleri haline gelmiş öğretmen evi
öğretmeni cezbedecek faaliyetlerden mahrum.

Öğretmen bu tür bölgelere ya zorunlu hizmetini
tamamlamak için geliyor ya da şehir hayatında karşı-
laşacağı ekonomik sıkıntıları aşamayacağı korkusun-
dan... Yani bir nevi "Çilehane" gibi düşünebiliriz. Çi-
lesini dolduran hemen buralardan uçuyor.

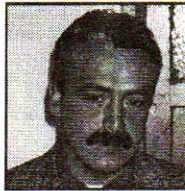
Yukarıda sıraladıklarımız kişisel veya ekip çalış-
maları ile aşılabılır. Bir kaç öğretmen bir araya gelip
bir dergi çıkarılabilir. Folklor ekipleri kurula bilir.
Müdürlüğümüzün katkısı ve yol göstermesi ile sorun-
larımızı en aza indirebileceğimizi düşünüyorum.

Ancak, "Böyle gelmiş böyle gider", "Başkaları
yapsın..." felsefesi işleri bir yere götürmez.

Herkes bir diğerinden atılım bekliyor." Sen yap
hele de görelim" zihniyeti hakim.

Aslında İlçemizin birşeyler yapılmasını söyleyen-
lere değil; Birşeyler yapacak olanlara ihtiyacı var.

Saygılarımla...

Sedat ERDEM

Aşağı Kayı 100. Yıl İlköğretim Okulu

Okulumuzda eğitim öğretim seviyesinin yükselti-
lebilmesi için şu önemli noktaları belirtmeliyim.

Herşeyden önce okulumuzda derslik sayısının az

olması (Tek sınıf) eğitimimize büyük sekte vuruyor. Bir sınıfımız daha olsa, 1., 2., 3. sınıflar bir arada, 4. ve 5. sınıflar bir arada olsa daha başarılı olacağımıza inanıyorum.

Bir diğer problem ise okulumuzdaki araç-gereç yetersizliği. Tahmin edeceğimiz gibi 5 sınıfın bir arada ders görmesi çok zor oluyor. Okulumuzda toplam 40 öğrenci var. Yeterli sıramız, sıra koyacak yerimiz olmadığından bazı sınıflarda 4 öğrenci oturtuyoruz. Bu da yazı yazmayı imkansız hale getiriyor. Ne idare odamızda ne sınıfımızda doğru dürüst görev yapabileceğimiz, hizmet verebileceğimiz masamız, sandalyemiz yok. Ama biz bütün bu olumsuz şartlarda yavrularımıza faydalı olmaya çalışıyoruz.

Bir diğer önemli sorun ise; sadece okulumuzun değil, tüm kırsal yörelerin ortak sorunu olduğuna inandığım, eğitimin okulda başlayıp okulda bitmesi hadisesi. Bilindiği gibi büyük şehirlerdeki çocuklar daha 4.5 yaşlarında kalem, defter, kitap gibi eğitim elemanları ile tanışıyorlar. Oysa yörenizde çocuk birinci sınıfa başlarken dahi kalem tutmasını beceremiyor. Bu konuda ailelerin ilgisizliğini hala anlaya bilmiş değilim.

Yedi yıldır kırsal kesimde görev yapıyorum. Şimdiye kadar bir velinin okula gelip de "Çocuğumun durumu nasıl?" veya "Daha iyi olması için ne yapmalıyım" dediğine rastlamadım. Bu da bir yana; defalarca yapmaya çalıştığımız veli toplantılarına katılımın yok denecek kadar az olması her seferinde beni üzmüştür.

Yinede bütün bu olumsuz şartlara rağmen veli-öğrenci-öğretmen diyalogu daha sağlam temellere oturtulursa eğitim-öğretim seviyemizin gözle görülür seviyede yükseleceğine inanıyorum.

Saygılarımla...

Adike ÖZKAN

Yukarı Kayı İlköğretim Okulu

MÜLAKATLAR

Bünyamin Aktaş:

Kendinizi tanıtabilir misiniz?

Adike Özkan:

- İsmim Atike Özkan. Çankırı'nın Şabanözü İlçesi Özbek Köyü'nde dünyaya geldim. Daha sonra Ankara'ya yerleştik. Yüksek öğrenimimi Konya Selçuk Üniversitesi'nde tamamladım. Şu anda Kayılar Köyü İlköğretim Okulu'nda müdür yetkili olarak ilköğretim öğretmeni olarak çalışıyorum.

Aktaş:

- İlçemizde ve köyümüzdeki eğitim öğretim seviyesi ile ilgili görüşleriniz nelerdir?

Özkan:

- İlçemizde ve köyümüzde eğitim seviyesinin düşük olduğuna inanıyorum.

Sebebi olarak da: önce anne baba eğitiminin yetersiz olduğunu görüyoruz. Köylerdeki ve ilçemizdeki araç gereç yetersizliği, öğretmen eksikliği, buna bağlı olarak 2000 yılının arefesinde birleştirilmiş sınıf uygulamasının halen devam ediyor olmasına dayanıyorum.

Aktaş:

- Fiziki ortamın öğrencilerimizin eğitim seviyesinde ne gibi tesirleri var sizce?

Özkan:

- Fiziki ortamın çocukların eğitiminde çok önemli rolü var. Öğrenci kaynak bulamadığı zaman bunun sıkıntısını çekiyor. Şehirlerdeki öğrencilerimiz gibi görsel imkanlardan yararlanma şansı çok az.

Bizim okulumuz için konuşursak: Çocuklarımızın uygulama alanları yok. Okulumuzun bahçe duvarı yok. Köylünün hayvanları okul bahçemizde dolaşıyor. Bahçeyi köylü harman yeri olarak kullanıyor. Tarım çalışması adı altında bir dersimiz var. Bu dersin uygulamasını yapabileceğimiz alan yok. Yani, bahçemiz buna müsait değil. Bir fidan dizeceksiniz, bahçemiz çevrili değil; köylünün hayvanları gelip tahrip edecek... Çocuklarımıza fidan sevgisini dahi veremiyoruz bu yüzden.

Bahçemizin zeminin toprak olması da çocuklarımızı kullanımı için sağlıklı değil. Oyun alanları yok, spor tesisleri yok. Çocuklar çamur içinde yüzyorlar.

Aktaş:

- Sizce bu sıraladığınız problemlerin çözümleri neler olabilir?

Özkan:

- Öncelikle köylünün bilinçlenmesi lazım. Eğitime inanması lazım. İnsanlarımızın okullarına sahip çıkmaları gerekiyor. Köylü, muhtar, öğretmen elele verip bu problemlerin çözümü için harekete geçmeliler diye düşünüyorum. Çünkü mutlaka birşeyler yapılmalı. gerekirse bu konularda yardım alınabilecek kuruluşlara gidilmeli. Bir şekilde çocuklarımızı mahrumiyetten kurtarmalıyız.

Aktaş:

- Bu sıkıntıların aşılabilmesi ve öğrencilerimizin eğitim seviyelerinin yükseltilebilmesi için neler yapılabilir?

Özkan:

- Bunu sağlaya bilmek için okulun yapısının, yerinin ve koşullarının çok iyi olması gerektiğine ina-

nıyorum. Öğretmenler için okulun bulunduğu yerin cazip hale getirilmesi gerektiğine inanıyorum. Zira cazip olmayan ortamda öğretmen uzun süre kalmak istemeyecek, sık öğretmen değişikliği de öğrencilerin eğitimini olumsuz yönde ve çok yüksek oranda etkileyecektir.

Öğretmenlerin branşlaştırılması lazım. Her öğretmenin kendi branşında öğretmenlik yapması lazım. Mesela ben kendi branşında çalışmıyorum. Kendi branşında öğretmenlik yapsam daha verimli olurum. Köyümüzdeki öğretmen arkadaşların hemen hepsi için aynı durum geçerli. Yani, eğitim seviyesinin yükseltilmesi için öğretmenler branşlarında çalışmalı.

Velilerin eğitim açısından bilinçlendirilmesi lazım. Veli öğrencisi ile, çocuğu ile ilgilenmeli; bu anlamda okul ile işbirliğine girmeli diye düşünüyorum.

Öğretmen sayısının yetersizliğide bir diğer problem. Bu sorun çözülmeli. Şehirdeki bir öğrenci her ders için ayrı öğretmenden yararlanmakta ve her derse zaman ayırabilmekte iken buradaki öğrencilerimiz bu imkandan mahrum. Bir öğretmeni üç sınıf, hatta bazı okullarımızda beş sınıf paylaşmak zorunda. Yani aynı öğretmen aynı anda ve aynı mekanda üç sınıfa birden veya beş sınıfa birden ders vermek zorunda. Bu durumda 40 dakikalık dersi üçe yada beşe bölüp öğrencilere paylaştırmak zorunda kalıyoruz. Bu durumun düzeltilmesi eğitim seviyesinin yükseltilmesinde önemli bir adım olacaktır diye düşünüyorum.

Ayrıca köyümüzde **okul öncesi eğitim verilebilse çocukların seviyesine katkıda bulunacaktır düşüncesindeyim.**

Bir diğer problem de, **ailelerin birbirleri ile olan olumsuz ilişkilerini çocuklara yansıtmaları...** Aileler birbirleri ile kavga ediyorlar, birbirlerine küsüyorlar ve bunu çocuklarına yansıtıyorlar. Pek çok öğrencimizi arkadaşıyla ders çalışmaya ikna edemiyorum. "Kıp çalışmasına dahil edemiyorum." "Biz onlarla küsüs" diyor öğrenci. Veliyi çağırıp bu yanlış düzeltilmesini istiyorum. Velisi, çocuğuna bu davranışının devam etmesi yönünde tercih kullanıyor "Başka oturacak yer yok mu hoca hanım, biz onlarla kavga ettik" diye çocuğuna yanında karşılık veriyor veli. Bu da çocuğuna psikolojisini etkiliyor. Yani **velilerin eğitilmesi, yetişkin eğitimi çocukların eğitim seviyesinin yükseltilmesi açısından çok önemli.** Evdeki sorunu çocuğuna okulda yaşamaması lazım. **Ailelerin kavgası çocukları etkilememeli.** Tabii gönül ister ki aileler arasında hiç kavga olmasın...

Öyle çocuklar var ki aileler arasındaki problemi, problemli olduğu ailenin çocuğuna şiddet uygulayarak okulda devam ettiriyor.

Ben bu konu ile ilgilenen uzmanların, köyler-

deki ailelerin eğitimi ile ilgili çalışmalar yapmaları gerektiğine inanıyorum.

Aktaş:

Özetle ailelerin kendi problemlerini çocuklara yansıtılmaları gerektiği mesajını vermek istiyorsunuz.

Özkan:

Tabii ki ...

Aktaş:

Bu aydınlatıcı bilgileriniz için size teşekkür ediyorum.

Özkan:

Ben teşekkür ediyorum. Son olarak müsaade ederseniz kendi yazdığım bir şiirimi okumak istiyorum.

Aktaş:

Tabii, memnuniyetle.

KÖY ÖĞRETMENİ

Ben köy öğretmeniyim

Nice körpecik geçti elimden

Önce aldım ilmek attım.

Sonra nakış işledim üstlerine

İnce ince çizgiler çektim.

Daha sonra kalınlaştırdım

Yurdumun sevdasını yazdım alınlarına

Gönüllerine insan sevgisini yazdım.

Küçük bir tomurcuktular

Sonra yaprak verdiler

Derken çiçeğe dönüştüler

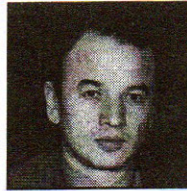
Sonra meyve verdiler

Onlar şimdi ülkemin üstünde

Ellerini uzatmışlar

Karanlıkları koparıp

Aydınlığı tutmuşlar

Hamdi CANBAZ

Yıldırım Beyazıt Çok Programlı Lisesi

Hamdi Canbaz:

-Hocam kendinizi tanıttırınız?

Belen:

-İsmim Selim BELEN, 1970

Bolu Kıbrısık doğumluyum. İlk ve,

orta öğrenimimi Bolu Kıbrısıkta

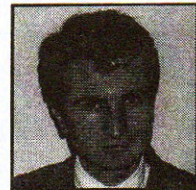
yaptıktan sonra lise öğrenimim için

Ankara'ya geldim. Lise ve üniversite yıllarım Ankara'da

geçti. Hacettepe Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Da-

nişmanlık 1992 mezunuyum. O tarihten bu yana da Mil-

li Eğitim camiası içerisinde hizmet vermekteyim.

Canbaz:

-Sayın Hocam, İlçemizdeki eğitim sorunları nelerdir? Özellikle üniversiteye öğrenci gönderme konusunda ilçemizin durumu nedir? Bu konudaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Belen:

-İlçemizin eğitim kalitesi gerçekten düşük. Üniversiteye öğrenci gönderme sayımız da çok az. Örneğin bizim okulda geçen yıl sadece bir öğrenci iki yıllık meslek yüksek okuluna girebildi. Onun dışında bildiğim kadarıyla İmam Hatip Lisesi'nden üniversiteye giren öğrenci olmadı. Sağlık Meslek Lisesi'nden de birkaç öğrenci... Toplam beş-altıyı geçmiyor.

Bunun nedenlerini ben şöyle sıralaya bilirim:

Okullarımızın yerleşik kadroları yok. Öğretmen olarak ilçemize gelen arkadaşlar burasını konaklama yeri olarak görüyorlar. Kimse ilçede uzun süre kalmayı planlamıyor. Bu da eğitim kapasitesinin düşmesine neden oluyor. Yerleşik bir kadro olsa, ilçenin kendisinin yetiştirdiği öğretmen kadrosu olsa öğretim kalitesinin biraz daha yükseleceğine inanıyorum.

Diğer bir sebep, Orta'da üniversite eğitimi yapan kişi sayısı çok az. Velilerin eğitime bakış açıları bençe çok iyi değil. Eğitime yeterince ilgilenmiyorlar. Eğitimden ekonomik bir getiri elde edememeleri eğitimden uzak kalmalarına neden oluyor diye düşünüyorum. Çocukları hayvancılıkla uğraştırmak, çocukları koyunların peşinden koşturup onların sırtından para kazanmak velilere çok daha avantajlı geliyor. Bu yüzden velilerimiz eğitimle, okulla, öğrenci ile pek ilgilenmiyorlar.

Canbaz:

-Hocam, sizce son yıllarda eğitim sisteminde yapılan, kredili sistem, sınıf geçme sistemi gibi değişikliklerin üniversiteye öğrenci göndermemizde olumsuz etkileri oldu mu acaba?

Belen:

-Her iki sistem de, özellikle kredili sistem idealde iyi sistemler. Ancak, küçük okullar ve küçük ilçeler için uygulanabilirliği zor olan sistemler bunlar. Çünkü, kredili sistem için öğretmen sayısının, derslik sayısının yeterli olması lazım. Bu şartları da ilçe genelinde sağlamak çok zor.

Canbaz:

-Son yıllarda eğitimden bir kaçış söz konusu. Gerek öğretmenliği seçme konusunda gerekse velilerin eğitime ilgisi konusunda... Bu eğitimden kaçış ilçemizi de etkiliyor mu sizce?

Belen:

-Bu problemle ilgili, öğretmen şartlarının biraz daha düzeltilmesi gerekiyor. Belki ücretler öğretmene çok tatminkar gelmiyor. Özellikle büyük şehirlerde

özel okullarda veya dershanelerde çalışmak çok daha tatminkar geliyor. Aynı sebep, emeklilik zamanı gelen arkadaşlarımızın hizmete devam etmek yerine hemen emekliliği tercih etmelerine sebep oluyor. Bu da personel bulmayı güçleştirdiği için eğitim kalitesini olumsuz yönde etkiliyor.

Canbaz:

-Ulaşım şartları ve üniversiteye hazırlık dershane-si olmayışının da yüksek okullara öğrenci göndermemizde tesiri oluyor mu ?

Belen:

-Normalde üniversite sınav sistemi bir yarış gerektiriyor. Öğrenciler sürekli daha iyi olmak durumundalar. Türkiye'de dershane sektörü çok gelişmiş durumda. Öğrencilerimiz genelde, okulda aldıkları eğitime dershane takviyesi istiyorlar. Öğrenci lise iki de veya en azından lisenin son sınıfında dershane yazılıyor. Üniversiteyi düşünen adayların yoğunluğu da imkanı varsa dershanelerden yararlanıyor.

Orta'ya bu anlamda en yakın yer Ankara ya da Çankırı. Öğrencilerimizin Ankara ya da Çankırı'ya ulaşım imkanlarının kısıtlı olması, oralarda barınma imkanlarının olmaması doğal olarak bu imkanlardan mahrum kalmaları sonucunu doğuruyor. Orta'nın bu anlamda bir öğretim kurumuna gerçekten ihtiyacı olduğuna inanıyorum.

Canbaz:

-İlçemiz nüfusu yaklaşık üç bin. Öğrenci kapasitemiz, köyleri de dahil edersek bini bulmaz. Üniversiteye başvurabilecek öğrenci kapasitemiz ise elli civarında. Bu elli öğrencimizin okul bazında dağılımı farklı. İmam Hatip Lisesi'nden, Çok Programlı Lise'den ve Sağlık Meslek Lisesi'nden öğrenci var. Dolayısıyla öğrencilerimiz bir tercih karmaşasına düşüyor ilçemizde. Hangi okula gitmek istediklerini kestiremiyorlar. Bu durum çocukların başarısını olumsuz yönde etkiliyor mu?

Belen:

-Tabii, yeni sınav sisteminde öğrencilerimiz meslek okulu öğrencisi olmaları sebebi ile dezavantajlı duruma düşüyorlar. Eğer yönlendirmeleri doğru yapılmış olsa idi, öğrenci sekizinci sınıftan sonra gideceği alana uygun okul seçmiş olsa idi üniversite sınavında başarı şansı daha fazla olurdu.

Canbaz:

-İlçemizde son yıllarda Çocuklara Yardım Derneği'nin açmış olduğu ücretsiz üniversite hazırlık kursları var. Bu kurslarla ilgilendiniz mi hiç? Zannediyorum zaman zaman bu öğrencilerimize rehberlik yapıyorsunuz. Bu kursların, öğrencilerimizin üniversiteye girmesinde ne gibi etkileri olabilir?

Belen:

-Derneğin bu çalışması önemli bir açığı kapatıyor zannediyorum. Çünkü ilçemizin ekonomik durumu iyi değil. Öğrencilerimizden dersane eğitimine para ayırmabilecek imkanları olan çok az. Bu yüzden burada böyle bir etkinliğin yapılıyor olması çocuklar adına çok iyi bir çalışma. İlçedeki dersane açığını bu fonun yürüttüğü çalışmalar kapatıyor diye düşünüyorum. Ancak bu çalışmalar yeni olduğu için ilk yıllarda çok büyük bir başarı beklemek yanlış olur. Bu çalışmalar devam ederse önümüzdeki yıllarda pek çok öğrencimizin üniversite kazanması mümkün olacaktır.

Canbaz:

-Ben bir noktayı belirtmek istiyorum. Ulaşım imkanlarının kısıtlı olması, yöremizde kış şartlarının çetin geçmesi öğrencilerimizin devam durumunu olumsuz yönde etkiliyor. Sizin bu konudaki gözlemlerinizi ve düşüncelerinizi nelerdir.

Belen:

-Ben sizin bu tespitinize katılıyorum. Bakanlığımız bu konuda elinden geleni yapıyor ancak öğretmen yetersizliği sebebiyle köylerde birleştirilmiş sınıf uygulamasının devam ediyor olması, yani 1.,2.,3. sınıftaki öğrencilerin bir arada tek sınıf içerisinde, 4. ve 5. sınıfların bir arada tek sınıfta ders görüyor olması; merkezden liseye gelen öğrencilerle köylerden gelen öğrenciler arasında bir seviye farkını kaçınılmaz kılıyor. Köylerdeki öğrenci birleştirilmiş sınıf uygulaması sebebi ile ilköğretim müfredatında alması gereken pek çok şeyi almadan orta öğretime başlamak zorunda kalıyor. Doğal olarak bu da öğrencilerin okulda uyumsuzluk yaşamasına neden oluyor. Öğrencinin kendine güvenini bile zedeleyebiliyor bu durum. Dolayısıyla eğitim kalitesi düşüyor. Özellikle üniversiteye gitme oranını tabandan kısıtlamış oluyor birleştirilmiş sınıf uygulaması.

Canbaz:

-Sayın Hocam, eğitim gemisini ilçemizde bütün öğretmenler baraberce yürütüyoruz. Sizce ilçemizin eğitim seviyesini yükseltmek, üniversiteye öğrenci gönderme oranımızı artırmak için neler yapılmalı?

Belen:

-Bu konuda **öğretmenlere; duyarlı olmak, daha fedakarane çalışmak, bu işe gönül vermek düşüyor.**

Ama bu görev sadece öğretmenlerden beklenmemeli. Velilere bu konuda önemli sorumluluklar düşüyor. Eğitim olayına veliler biraz daha duyarlı olmalı. Eğitimden veliler birşeyler beklemeliler. Eğitimin sonunda çocuklarının bir yerlere varabileceğine inanmalılar. Bunun dışında, İstanbul ve Ankara gibi şehirlerdeki öğrencilere sağlanan şartların bizim öğrencilerimize de sağlanması lazım. Öğrencilerin okulun dışında dershanelerden

Geleceğin Sesi

faaydalanması gerekiyor. Bu anlamda, **Üniversite Hazırlık Kursu, Anadolu ve Fen Liselerine Hazırlık Kursu** gibi destekleyici çalışmaların yapılması gerektiğine inanıyorum. Çünkü onlarla yarışa bilmeleri için onlarla aynı şartlara sahip olmalılar. Bu şartlar sürekli bir şekilde sağlanabilirse öğrencilerimizin başarısının şu ankinden çok daha fazla olacağı düşüncesindeyim.

Canbaz:

Verdiğiniz bu bilgiler için size teşekkür ediyorum.

Belen:

Ben teşekkür ediyorum.

Mehmet AYDIN

Özlü İlköğretim Okulu

Mehmet AYDIN:

-Kısa özgeçmişinizi anlatır mısınız?

Vedat GÜÇLÜ:

-1968 Kayseri doğumluyum. İlköğrenimimi Ankara'da, orta öğrenimimin bir kısmını Avusturya'da ve bir kısmını da Ankara'da tamamladım. 1992 yılında 19 Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Almanca Öğretmenliği Programı'ndan mezun oldum. Altı yıl Konya'da ilköğretim öğretmeni yaptım. İkinci görev yerim olan Çankırı ili Orta İlçesinde beş aydır görev yapmaktayım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Aydın:

-İlçemizde ve beldemizdeki eğitim seviyesi hakkında bilgi verebilir misiniz?

Güçlü:

-Gerek üniversite gerekse sınavla öğrenci alan diğer okullara ilçemizden girebilen öğrenci sayısına bakıldığında ilçemizde ve beldemizde eğitim seviyesinin oldukça düşük olduğu görülüyor.

Aydın:

-Sizce bunun sebepleri nelerdir?

Güçlü:

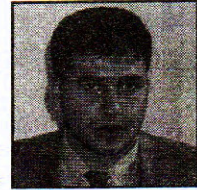
-Yurdumuzda taşra okullarının ortak sorunu olan öğretmen eksikliği, okul, aile ve çevre işbirliğinin sağlanamaması, okullarımızda malzeme eksikliğinden teorik eğitime ağırlık verilmesi, sık sık öğretmen değişikliği gibi sebepler sayılabilir.

Aydın:

-Eğitim seviyesinin düşük olmasında sosyal, ekonomik ve kültürel çevrenin tesiri var mı sizce?

Güçlü:

-Beldemizde, okuma yazma bilmeyenlerin fazla olması, ailelerin gelir düzeyinin çok düşük olması, bazı ailelerin büyük aile modeli oluşturmaları sebebi

ile çocukların uygun çalışma ortamı bulamamaları, aile reislerinin iş seyahatleri nedeni ile çocukları ile yeteri kadar ilgilenememesi, beldede yüksek okul okuyup belli yerlere gelmiş şahısların fazla olmaması, velilerin okula ve öğrencilere karşı aşırı ilgisizliği, öğrencilerin geleceğe dönük hedef ve planlarının, genelde eğitimin dışında olması gibi sebepler sıralanabilir.

Aydın:

-Sizin yetiştiğiniz sosyo- ekonomik ve kültürel ortamla ilçemizin ve beldemizin içinde bulunduğu ortam arasında, eğitimi etkileyecek farklılıklar var mıdır?

Güçlü:

-Bir büyük şehirde okumak ile bir taşra okulunda okumanın arasında tabii ki farklılıklar vardır. Büyük şehirlerde öğretmen ve malzeme sıkıntısı genelde olmazken köy ve kasabalarımızda şiddetle bu sıkıntılar yaşanmaktadır. Şehirde eğitim biraz daha pratiğe dönmüştür.

Ben ilkokulda iken üç defa tiyatroya gitmiştik. Oysa köy okullarında bu hemen hiç mümkün olmamakta. Şehirde veliler daha bilinçli olduklarından öğrencilerinin eğitimini, bazı destekleyici faaliyetlerle yönlendirmekte, onların eğitimine daha fazla özen göstermektedirler.

Aydın:

- İlçemizde ve beldemizde eğitim seviyesinin yükseltilmesi için sizce neler yapılmalıdır?

Güçlü:

-Öğretmen açığı olan branşlara- sınıf öğretmenliği dahil- o branşın öğretmenlerini atayarak öğretmen açığının kapatılması, eğitimin teorikten pratiğe aktarılabilmesi için okullarda malzeme eksikliğinin giderilmesi, mesela; deney ve gözlemin yapılabileceği laboratuvar olması, kaynak kitapların bulunduğu bir kütüphanenin olması gerekir. Okul aile işbirliği artırılarak velilerin, okulun sorunlarına ve öğrencilerin sorunlarına yönelik çözümler getirmeleri sağlanmalıdır. Başarılı öğrencilere rehberlik edilerek başarılarının artarak devamı sağlanabilir.

Aydın:

-Çocuklara Yardım Derneği'nin yapmış olduğu çalışmaları nasıl buluyorsunuz? Bu konu da önerileriniz var mı?

Güçlü:

-Çocuklara Yardım Derneği'nin düzenlemiş olduğu ödüllü yarışmalar ve hazırlayıcı kurslarla öğrencilerimizin araştırmaya ve çalışmaya yönlendirildiği kanaatindeyim. Bu çalışmalar özellikle destekleyici kurslara ağırlık verilerek devam ettirilirse öğrencilerimiz için çok faydalı olacağına inanıyorum.

Öğretmenler arasında da eğitim öğretim sorunları

üzerine; resim, şiir, kompozisyon ve karikatür yarışmaları düzenlenebilir.

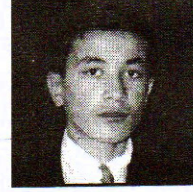
Öğretmenler arasında tanışma ve kaynaşma sağlanması için yılda en az bir tane gece düzenlenebilir.

Aydın:

-Son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

Güçlü:

-Tüm öğretmenlerimize ve yöneticilerimize başarılar dilemek istiyorum.

Şaban KARAGÜLLE

Elmalı İlköğretim Okulu 8-A Sınıfı

TÜRKİYEM

Çankırı'dan geçer Kızılırmak'ın,
Karadeniz'de balığın,
Müzeli olan çarlığın,
Dillere destan oldun Türkiye'm.

Rize'de yetişir çayın
Cana yakındır insanların
Kayığın ve plajın
Dört mevsimi aynı anda yaşatan Türkiye'm.

Osmanlıdan kalmış tarihin
Genc'i ile Fatih'in
Genişleyerek üç kıtaya hakim olan devletin
Türkü türkü söylenirsin Türkiyem.

Akdeniz'in Ege'n,
Gündüz ile gecen,
Yaşanacak halmi kodular,
Sende insanlar Türkiyem.

Dağları denize bakan
Köylerinde tezek dumanı tüten
Seninle ağlayıp seninle gülen
Cana can katan Türkiye'm

Berraktır suların
Konuk severdir tüm insanların
Köylerin kasabaların ilçelerin ve illerin
Oluşturur seni Türkiye'm

YA ONLAR NE DEDİLER?

KÖYLÜLERLE MÜLAKAT

Muhabir:

-Köyünüzdeki eğitim sorunları ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Bir Köylü:

-Bizim köyümüzde okulumuzun bir tek hizmetlisi var, memuru da yok. Hizmetli hem bütün okulun, onbir tane sınıfın temizliği ile, sobaları ile ve diğer tadilat ve bakımı ile ilgileniyor hem de memurluk hizmetlerini yürütüyor. Bu bence yanlış. Ayrıca bildiğim kadarı ile okulumuzun öğretmen açığı çok fazla. **Aslında çocuklarımız çok gayretli.** Ama öğretmen olmayınca **başarısızlık kaderleri** oluyor... Çocuklardan ümitliyiz. Şu anda köyümüzden kaymakam çıkardık. Ankara'da müfettiş şu anda. Bir diğeride İstanbul'da Kamu Yönetiminde okuyor.

Muhabir:

-Kimdir bu arkadaşlar?

-Birincisi İsmail Kargulu. Diğeri Kemal Kandemir.

Muhabir:

-Peki siz ne düşünüyorsunuz eğitim konusunda?

Bir diğer köylü:

-Ben, insanlarımızın eğitime çok önem vermediğini düşünüyorum. Çünkü insanımız her konuya maddi açıdan bakıyor. İnsanların parası varsa saygınlığı var. Parası yoksa eğitimi bir anlam ifade etmiyor. Okuyan insanların gelir düzeyi düşük olduğu için insanlar eğitime gereken önemi vermiyor. Bu durum köylülere de yansıyor.

Bir başka köylü:

-Ben komşunun görüşüne katılıyorum ama **okumak sırf para için olmamalı.** Tabii okuyan insana saygınlığını verecek maddi imkanlar verilmeli. Ama okumak, **ilim başlıbaşına bir saygınlık vesilesi kabul edilmeli.** Adam çoban da olsa okumuş çoban olmalı. Kadın, anne olcaksa okumuş anne olmalı... **Nasıl ki çocuklarımızın öğretmeni üniversite okumuş olsun istiyorsak, anneleri de okumuş olmalı.** Çünkü çocuğun ilk öğretmeni annesidir.

Muhabir:

- Çok güzel bir noktaya değindiniz amca. Teşekkürler.

Aynı köylü:

-Ben bir şey daha söylemek istiyorum. Gördüğüm kadarıyla öğrencilerimiz sınıfta kalmak korkusu olmadığı için ders de çalışmıyorlar, öğretmenlerine de gereken saygıyı göstermiyorlar. Geçen bir çocuğa, "Seni hep dışarda görüyorum. Hiç dersin yok mu senin?", dedim. Bana, "Çalışan da geçiyor çalışmayan da. Ne gerek var ineklemeye", diye cevap verdi. Bu çok kötü. Bizim zamanımızda kalmak vardı. Bunun için çok sıkı ders çalışırdık. Şimdi veli geçmesini istiyorsa öğrenci sınıfı geçiyormuş. Kaç tane veli çocuğunun sınıfta kalmasına razı olur? Ondan sonra orta-

lık diplomalı cahillerle doluyor...

Muhabir:

-Peki sizin eğitim sorunları ile ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bir başka köylü:

-Kardeşim bence eğitimin direği öğretmendir. **Köye öğretmen gelmesini temin edemiyorsak, gelen öğretmen köyümüzden memnun olmuyorsa hemen kaçmak ister.** Mesala bizim bir öğretmen var, kümes gibi bir yerde kalıyor. **Banyosunu tuvalette yapıyor, bulaşıklarını tuvalette yıkıyor. Okuldan çıkınca uzanıp istirahat edebileceği bir evi yok. Ev kiralsa köyde kiralık ev de yok.** Şimdi böyle köyde öğretmen görev yapar mı şehir yeri varken, kaloriferli daireler varken... Yani demem o ki köylü olarak, belediye olarak, devlet olarak öğretmene sahip çıkmalıyız.

Muhabir:

-Evet amca bu konu çok önemli. Bu konuyu dergimiz aracılığı ile ilgililere, ekonomik durumu iyi olan **hemşehrilerimize, belediyelerimize** duyurmuş olacağız.

Bir başka köylü:

-Belediyelerin işine gelmez o. Görmedim, duymadım, bilmiyorum der belediyeler. Nerde o yeşil günler?

Muhabir:

-Ben Dodurga Beldesi'nde şahit oldum. Çok sevindim. **Belediye öğretmenlerine çok güzel lojman vermiş. Orada öğretmenler severek işlerini yapıyorlar.** Kolay kolay da oradan ayrılmak istemezler her halde normal şartlarda.

Bir başka köylü:

-Eğitimin iyileşmesi için fırsat eşitliği şart. Yoksa taşrada, köylerde eğitim yükselmez. Yükselmeyince de yetkililer yüksek göstermek için sınavlarda çocuklara kopya verirler. **Önemli olan yüksek göstermek değil yükseltmek bence. Buda fırsat eşitliğiyle olur.**

Bir diğer köylü:

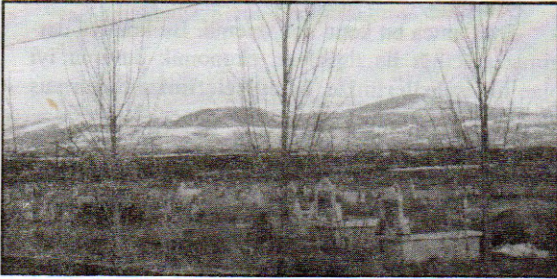
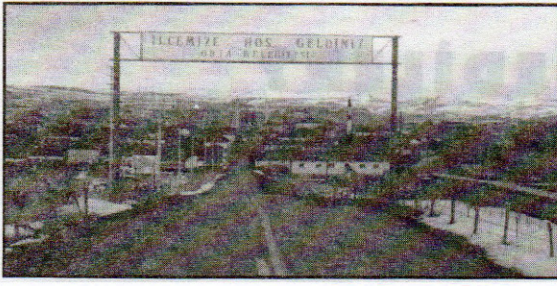
-Komşunun söylediklerine katılıyorum. Doğru söylüyor. Ama şehirdeki öğrencilerle bizim çocukların yaşadığı bir sınavda biraz yardımcı olunmasında normal. Çünkü bizim köyde öğretmen yok.

Muhabir:

-Siz birşeyler söylemek istemez misiniz amca?

Bir başka köylü:

-Ben şunu demek istiyorum. Televizyonlarda yarışmalar yapılıyor. Adam basit bir soru biliyor, dünya kadar para kazanıyor. Öğretmen aldığı maaşla karını doyuramazken, emeğinin karşılığını alamazken **bir gecede insanların milyarlar kazanmaları, ev sahibi, araba sahibi olmaları insanları kumara özendiriyor. Çocuklarımız okumaya değil kumara, şansa ümit bağlıyorlar.** Bence okumayı engelleyici, çalışmayı engelleyici, **üretime sevketmeyen programlar yapılmamalı.** Çalışmadan kazanan varsa çalışan, okuyan enayi mi?

ORTA İLÇESİ

İLÇENİN KISA TARİHÇESİ

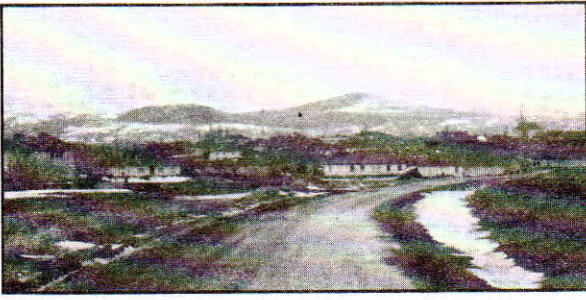
Orta İlçesi'nin tarih öncesi devirlerden beri bir yerleşim merkezi olduğunun kesin kanıtları vardır. İlçe sınırları içinde bulunan **höyükler (Tümülüsler)** ve **kaya mezarları** eski yerleşimden günümüze kadar gelen eserlerdir. İlçenin tarihçesi hakkında mâle-sef detaylı bir çalışma yapılmamış, bu yüzden de ilmi bilgiler bulunmamaktadır. Ancak **İlk Hitit, Erken Roma** dönemlerine ait buluntular **kaya mezarları ve tümülüslerin** olması ilçe tarihinin çok eskilere dayandığını göstermektedir.

İlçeye bağlı Sakaeli Köyü'nde bulunan mağaralar, Devrez Çayı boyunca yer alan kaya mezarları, kale kalıntıları ile peri bacalarını andıran (Gelincik Kayaları Mevkii) yüzey şekillerinin olması, ilçemin tarihi yönünden eskiliğini ve tarihi, turistik yönünden de tanıtılması gerektiğini göstermektedir. Ayrıca **Çankırı Kültür Sarayı önündeki taştan yapılmış arslanların Kalfat Kasabasının üst taraflarından bulunması İlçe'de İlk Hitit Çağı'nın yaşandığını göstermektedir.** Daha sonra ilk Romalılar Bizanslılar bölgede yaşamış Türklerin Anadolu'ya gelmesiyle birlikte İlçenin ve çevresinin mesken yerleşim yerleri olduğu anlaşılmaktadır. İlçe merkezi ve köylerine Türk Boyları, Aşiretleri yerleşmiş, kendi boylarının adlarını köylerinin adı olarak koymuşlardır. (Kayı Köyü, Salur Köyü, Dodurga Kasabası, Büğdüz Köyü, Buguören Köyü, Sancar Köyü, Yuva Köyü gibi)

Yakın dönemlerde incelenen Kastamonu Salnamesi'nde, Osmanlı İmparatorluğu döneminde medresesi olan bir yerleşim ünitesi olduğu ve 1856 yılında Çankırı idaresine bağlı olduğu kaydedilmektedir. Cumhuriyetin ilanından sonra 1959 yılına kadar Şabanözü İlçe Merkezi'ne bağlı bir bucak Merkezi iken, aynı yıl ilçe olmuş ve Orta köy olan adı ORTA olarak değiştirilmiştir. İlçe ve çevresine halk olarak Kazapazarı da denilmekte olup, bu ad hala kullanılmaktadır.

Karapazar kelimesi, Kâr-î ve Pazar kelimelerinden oluşturulmuştur. **Kâr-i'nin lügat anlamı;** A: Okuyan, inceleyen B: Kur'an-ı Kerim'i usul ve ka-

Geleceğin Sesi

idesine göre tecvitle okumasını bilen kişi demektir. İlçe Merkezi ve Kanlıca Mahallesi'nin arasında , şimdiki imam-Hatip Lisesi yanındaki türbe ve medrese kalıntılarının, cuma yeri, cuma pazarı olduğu söylenmektedir. Bu Medresenin yanında pazar kurulduğu bilinmektedir. Bu medresenin Yıldırım Beyazıt zamanında yapıldığı, ilk müderrisinin Osman Dede (Türbenin adı da Osman Dede türbesidir) adında birisinin olduğu, 1943 yıllarına kadar da medresede dini eğitim yapıldığı , son müderrisinin de Hüyükli Eyüp Hoca adında bir kişinin olduğu hala yaşayanlar tarafından anlatılmaktadır.

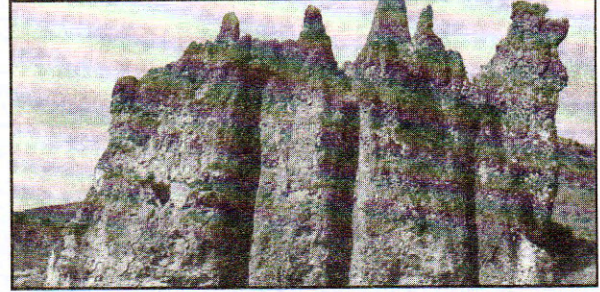
İlçede'ki Tarihi Yerler : **Sakaeli Köyü'ndeki kaya mezarları**, Devrez Vadisi boyunca yerleşmiştir. **Gelincik Kayaları, Höyük Köyünde Höyük Tepe Mağaraları**, mağara turizmi açısından keşfedilmeyi beklemektedir.

Coğrafi Bölüm:

a) Konumu: Orta İlçesi, Çankırı il merkezinin Kuzey Batısına düşer. Şabanözü- Çerkeş Karayolu üzerinde ve Kızılırmak Nehri'nin kollarından olan Devrez Çayı Vadisi'nin çıkışının olduğu dağlık bir bölgede kurulmuştur. İlçe Coğrafi sınır olarak Karadeniz Bölgesi sınırları içinde yer alır. Orta Merkezi Devrez Çayının oluşturduğu düz bir alanda kurulmuş, kuzeyi hafif yükseltili bir plato durumundadır. İdari sınır olarak Kuzeyinde Çerkeş, Kurşunlu, Atkaracalar, Güneyinde Çubuk, Şabanözü, Batısında Çerkeş ve Kızılcihamam, Doğusunda Çankırı Merkez İlçe ile çevrilmiştir.

b) Fiziki Coğrafyası: Doğusu **Sanı Yaylası**, batısı **Işık Dağları'nın Kolları**, Güneyi **Aydos**, kuzeyi **Dumanlı Dağları** ile çevrilmiş, geniş ve engebeli bir arazi üzerinde kurulmuştur. İlçe merkezi düzlükte kurulmuş olmasına rağmen, diğer yerleşim merkezleri akarsu boylarında kurulmuştur. Arazisi engebeli olup, başlıca yükseltileri 1800 metre Aydos Dağı, 1988 metre Yıldırım Dağı, 1820 Metre Elden Dağı(Batısında), kuzey doğuda Dumanlı Dağı ve doğusunda 1789 m. Yükseltili Sanı Yaylası yer alır. İlçe merkezinin denizden yüksekliği 1400 m. Genel rakım 1150 m.olup 513 km kare yüzölçüme sahiptir. İlçenin merkez nüfusu 6.000.-olup genel nüfus 26.000 dir. 5 Kasaba, 23 köyü bulunmaktadır.

Fotoğraflar: Ömer GÖNÜL

KİM DEMİŞ ÇOCUKLAR YAZAMAZ DİYE

Satı ÇİÇEK

Orta Sağlık Meslek Lisesi 1- A Sınıfı

KÖRPE AVUÇLAR

Bir yudum su.... Çiçeği canlandırır, ona hayat verir. Bir harf ise hava, su gibi bizleri yaşatır.

Hz.Ali: "Bir harf öğretmenin kırk yıl kölesi olurum," demiştir. Bizler hayatı, sevgiyi, canlılığı, ümidi her şeyi buna borçlu değil miyiz? Bizler eğitimle sevgimizi birleştirdik, teröre karşı, savaşa karşı silah yaptık.

Büyük şehirler bir anlamda eğitimin yatağıdır. Ya Doğu Anadolu Bölgesi...Buralarda körpe kuzuların, hayata gözlerindeki yaşam umuduyla bakan miniklerin eğitim yuvası. Reva mıdır, bu şirin yüzlere, yufka yüreklere ?

Onların eline silah yerine kalem verilmeli, gönüllerinize kin, öfke, nefret yerine sevgi çiçekleri dikilmeli. Hani bir dağda açan yoncanın üstüne kar yağarda, canlılığını sürdürmek için savaş verir ya.. İşte bu körpe avuçlarda sevgi tohumları yetiştiriyor.

Nice öğretmenlerimiz bu yolda can verdi. Nice askerler, ana kuzuları bu yolda şehit düştü. Niye? Hepsi gelecek nesli kazandırmak, onlara birşeyler bırakmak, toprakları kanla sulanan bu vatani onlara yetiştirip vermek için.

Bizler eğitimin, öğretimin içinde tüy yatakta gibi görünüyoruz. Ya o körpecikler ne yapıyor? Karda kışta yalın ayak, çıplak bacak yuvalarına koşuyorlar. Bir barışa doğru adım atıyorlar. Fakat her attıkları adımın külfetini çekiyorlar.

Verdikleri savaş bir kırk uçlu kalem, bir yırtık sayfalı defterle oluyor. Onlar da biliyor ki kendilerini o savaştan başka hiçbir şey kurtaramaz. Onlar ki savaşın beyaz güvercini, barışın kırmızı gülleridir.

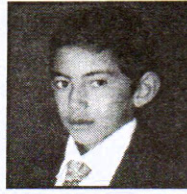
Bunları eğitime gönderen analar babalar... Nice vatandaş parasızlıktan ya evindeki eşyayı, ya üstündeki elbiseyi, ya da o kış yakacağı kömürü satıp defter, kalem almak için çabalıyor. Yazık değil mi bunca insana ve bunca yavruya?

Yaşımız geldi geçiyor. Ne verdik geleceğimize, ne dikkat anıların yeşerteceği bahçeye ? El ele gönül gönüle hırpalayalım terörü, parçalayalım yol vermenin dağları, yıkalım.

Bizler onlar ve geleceğimiz. Kurtuluşumuz bunlara bağlı. Her kışın sonunda bir yaz vardır. Her kederin, elemnin sonunda bir refah vardır.

Ağrı'da, Urfa'da, Diyarbakır'da, Şırnak'ta, Erzurum'da. Türkiye'nin dört bir yanında eğitime susamış gönüller var. Kimisi parasızlığın kurbanı, kimisi bir dükkan bakıcısı, kimisi cahil ana- babanın kendi elleriyle soldurduğu fidandır. Gelin el ele verelim bu fidanları yeşertelim. Gelin onlara da bir bayram sevinci yaşatalım.

Gelin kendi içimizdeki teröre, kendi ellerimizle şehit vermeyelim bu körpe vicdanları....

Abdullah BEŞPINAR

Elmalık İlköğretim Okulu 6-A Sınıfı

ASKER KINASI

Düngece rüyamda yavrumu gördüm

Yün çorap istedi o sabah ördüm

Ayvalık Balıkesir postaya verdim

Asker anası erinmez imiş

İzinden dönerken gününü saymış

Az değilki tam16 aymış

O gece havadan bir yıldız kaymış

Yıldızın sahibi bilinmezmiş

Tez geçti, 2 ay kalmıştı

Kurşunun yerini göğüs almıştı

Cansız hayalimde bir resim kalmıştı

Belkide gidip görünmez imiş

Orası çok soğukmuş her tarafı karmış

Dağları amansız yerleri darmış

Bastığı bütün topraklarda bir mayın varmış

Toprağa basarken bilinmez imiş

Mehmedim çatışmaya girince mayına basmış

Kolu kopmuş yavrum topuğu sökülümüş

Duydum ki Mehmedim ölürken gülmüş

Halbuki ölürken gülünmez imiş

Yanası yanası ciğer yanası

Yansada ağlamaz şehidimin anası

Ananın yaktığı Asker kınası

Mahşer gününe kadar silinmez imiş

Songül BOZKURT

Elmalık İlköğretim Okulu 6-A Sınıfı

BİZİM BAYRAMIMIZ

Parlayan pırıl pırıl bir sevinç var içimde
Bütün kuşlar bayram yapıyor göklerde
Güneş bu sefer daha parlak bize bakıyor
Bulutlar daha mavi çıkmış gökyüzüne
Çünkü bugün bizim bayramımız

Bütün çiçekler bugün açmış
Rengarenk kelebekler doğayla kucaklaşmış
Dargın olanlar bugün barışmış
Çünkü bugün bizim bayramımız.

Herkes ilk defa bugün gülüyor
Gözlerden sevinç gözyaşları akıyor
İnsanlarla birlikte hayvanlarda coşuyor
Çünkü bugün bizim bayramımız.

Ağaçlar bugün daha yeşil, daha güzel
Dereler daha coşkun çağılıyor
Değirmenler bugün daha güzel dönüyor
Çünkü bugün bizim bayramımız.

Emine ARSLAN

Elmalık İlköğretim Okulu 5-A Sınıfı

BAYRAĞIM

Türk'ün damarındaki,
Asil kandır o rengin.
Bayrakların içinde,
Şehitler süsü bayrağım.

Bütün bayraklar bana yabancı.
Var mı senden başkası.
Gel bağrıma basayım,
Seni ateşten bayrağım.

Göğsümü uğrunda gersem,
Canımı istersen versem,
Gölgede murada ersem
Tarihi şanlı bayrağım.

Ay yıldız sönmez,
Al renk tükenmez.
Yükselirde inmez,
Benim güzel bayrağım.

Şerife ÇİÇEK

Elmalık İlköğretim Okulu 6-A Sınıfı

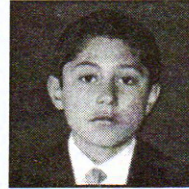
ŞEHİTLER BAYRAMI

Gelin çocuklar gelin,
Hepiniz el ele verin.
Çünkü bu gün bir bayram,
Hemde şehitler bayramı.

Şehit anneleri gülüyor,
Hem sevinç hemde acı.
Gözyaşları dökülüyor,
Bu gün şehitler bayramı.

Bu sevençli günümüzde,
Mehmetciğe teşekkür ederiz.
Çünkü bizi güldüren onlar,
Düşmanı sindiren onlar.

Şehitler tebessümde
Gaziler onurlandı
Sevinç içinde herkes
Bu gün şehitler bayramı

Ertuğrul KARGULU

Elmalık İlköğretim Okulu 7-A Sınıfı

BİR ŞEYLER YAPALIM

Bir dünya kuralım
Barış üzerine
Bir çember kuralım
Sevgi üzerine
Bir yuva kuralım
Dostluk üzerine
Bir sevgi bağı kuralım
Kardeşlik üzerine
Bir tiyatro kuralım
Oyun üzerine
Bir şarkı söyleyelim
Mutluluk üzerine
Bir kitap yazalım
Yaşam üzerine
Bir film çevirelim
Gerçekler üzerine
Bir fidan dikelim
Yurdumuzun üzerine
Bir dilek turalım
Savaş olmasın diye

Nefika KARAGÖZ
Elmalık İlköğretim Okulu 8-A Sınıfı

İSTANBUL

Bu koca şehre geldiğimde
Ne güzel dedim kendi kendime
İnsanoğlu yaşıyordu krallar gibi
Ne iyi yaptırda geldim bu koca şehire
Bir başka dünya sandım, sanki cennetti.

Yanılmışım fakat, keşke yanılmasaydım.
Bu kadar canı bu kadar vicdansız
Bu kadar merhametsiz, sevgisiz
Nasıl bu kadar insafsızlar olmuşlardı,
Gözlerimle görmeseydim inanmazdım.

Artık kendi kendime kızmaya başlamıştım.
Nasıl terketmişim o güzel yaşayışı
Eziyet çekiyorum diye gelmişim
Fakat burada daha çok daha çok
Oralar cennet buralar cehennem.

İnsanlar ölmek istiyorlardı fakat çaresiz
Kirlı hava denize dökülen radrasyonlar
İnsanlar sokaklarda maske ile dolaşıyorlar
Orada bülbül gibi şakıyan kuşlar.
Burad kanat çırpamıyorlar ölüyorlar.

Sırat köprüsünden geçmişim sanki
Günahlarımı sevaplarımı bilmeden
Sual sormadan
Cenneti bırakarak cehenneme gelmişim.
Artık yaşamak istemiordum burada.

Anneleri bırakmışlardı körpeçik yavrularını
Ne olur beni alın kurtarın diyorlardı
Gelip geçene yalvarıyorlardı
Almak istedim ama alamazdım, çaresizdim.
İçlerinden kahirlenerek duraksızca ağlıyorlardı.

Bir anne suçsuz yere evladına
İnanılmaz işkenceler yapıyordu.
Üzerinde sigara söndürülmesi
Kızgın maşayla heryeri dağlanması
Yüreklerini ikiye bölünmesi yıkıyordu onları

O an kendimden geçmişim
İçimdeki o sevgi dolu merhametli
Zincirim kopmuş ve yerine
Kin dolu acı dolu zincire bağlanmışım
Sevgimden kopup kinime bağlanmışım.

O acıklı olaylar filimlerde olurdu sanıyordum.
Fakat yanılmışım gerçekmiş bunlar
Cehennemi terkedip köyüme
Yani cennete dönmeyi istiyordum.
Eğer İstanbul yeşil ağaçlı, temiz havalı
Dedikleri gibi taşı toprağı altın olsanda
Dönmeyecektim.

İstanbul diyenler, zenginlerin çoğu insafsızlar.
Acımasızlar kârları için yuva dağıtanlar
İnsanlıktan uzaklaşmış vahşileşmiş
Sevgisiz kalmışlar.
İstanbulda yaşamak kolay diyorlar.
İstanbulda yaşamak
Samanlıkta kaybolan iğneyi bulmaktır.

Rukiye UZUN
Elmalık İlköğretim Okulu 6-A Sınıfı

ŞEHİDİMİN SESİ

Bir gün bu vatana akarsa kanım;
Şehittir, yiğittir benim adım,
Kanımı döktüğüm bayrağımın altında yatarım.
Kalmayacak asla yerde kanım.

Ağlama ey şehit anası,
Gururlan onurlan, kes bu yası,
Şehit anası oldun.
Dökme göz yaşlarını.

Anlasınlar, dinlesinler terörler,
Kessinler umutları, bitirsinler,
Kan ağlayan memleketin yasını.
Fırsat verme haine,
Vur çek göğüslerine göğüslerine.

Sevgili Çocuklar, Geleceğin Sesi sizin derginizdir. Şiirlerinizin, yazılarınızın ve diğer çalışmalarınızın yayınlanmasını istiyorsanız, bir fotoğrafınızla beraber yazışma adresimize gönderin.

10	3	13	15	9	11	3	8	4	9	7	3	17	3	8	13	3	25	2	23	2	8	18	5
M	U	T	E	S	A	V	A	Ş	I														
1	6	11	9	4	5	20	5	26	2	8	5	7	5	11	2	23	18	2		21	6	4	5
20	5	26	11	5	3	4	23	5	1	14	15	18	6	4	6	8	6	8	12	16	7	6	1
						Z	E	Y	D	B	İ	N	H	A	R	İ	S						
5	8	18	5	8	2	17	9	25	18	21	3	8	10	5	15	3	4	13	5	24	9	15	21
3	8	9	21	3	11	5	23	3	19	20	9	5	21	18	6	23	23	5	10	21	3	8	15
9	20	5	10	5	26	9	10	3	11	14	23	6	8	13	5	14	17	5	1	5	8	5	7
5	18	5	15	15	12	11	21	9	4	3	17	21	3	15	4	5	20	5	26	13	2	25	7
9	8	1	12																	4	23	12	1
5	8	23	5																	15	11	5	15
5	24	2	8																	18	5	8	7
6	1	5	8																	18	5	8	4
9	16	3	23																	18	3		14
27	12	8	9																	23	3	8	18
9	18	14	7																	6	17	7	2
23	2	16	19																	5	15	16	5
23	5	8	5																	8	21	6	21
12	25	12	7																	3	8	4	5
8	4	5	20																	5	26	18	9
10	5	4	2																	25	23	5	14
15	18	6	25																	6	3	1	10
5	14	23	1																	5	7	11	5
8	7	6	15																	11	5	15	2
19	1	9	18																	3	8	9	25
9	6	23	5																	26	11	2	15
18	2		19																	9	25	27	5
1	21	9	15																	9	24	9	8
18	3	1	3																	17	14	8	6
8	21	6	21																	5	26	5	15
2	4	2	8																	2	22	28	15
9	8	3	8	13	9	14	5	23	23	5	10	2	8	7	2	23	2	13	2	18	2	15	18
3	25	9	21	6	25	6	15	6	19	14	8	6	4	9	25	24	6	23	23	5	10	23	5
7	5	21	2	25	23	5	26	9	15	9	24	23	9	8	18	3	15	18	3		3	4	1
3	3	4	23	5	1	11	5	15	3	10	3	8	9	19	9	7	16	14	7	17	5	24	9
15	3	8	25	9	8	3	23	1	9	17	7	5	10	15	5	1	5	8	2	14	23	5	15
5	7	27	9	16	9	8	21	6	7	6	1	5	8	18	5	8	7	3	1	18	3	15	

Şifreli bulmacamıza, islam kumandanlarından birinin hayatından bir kesit gizledik. Şifreli rakamları çözerek bütün kutuları doldurarak bu kumandanın adını ve oluşacak metni bulunuz. Haydi kolay gelsin...

10 5 23 3 18

21 3 8

20 9 23 3 18

Üniversite adaylarımız derste.

Üniversite adaylarımız sınav salonunda.

Onlar Gururumuz, Ümidimiz

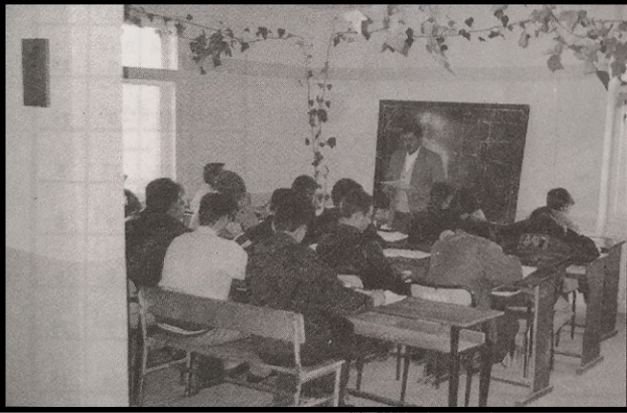

Üniversite adaylarımız kursumuzun bahçesinde.

Üniversite adaylarımız toplu halde.

Onlar Geleceğin Büyükleri

Üniversite adaylarımız ders esnasında.

Üniversite adaylarımız sınava giderlerken.

Onlar İlçemizin İncileri

Üniversite adaylarımız Ankara'da sınav esnasında.

Üniversite adaylarımız Ankara'da sınav esnasında.

Üniversite adaylarımız sınavdan dönerlerken.

ORTA'LI ÜNİVERSİTE ADAYLARI MÜJDE

İLÇEMİZDE 1997 - 1998 EĞİTİM - ÖĞRETİM DÖNEMİNDE ÇOCUKLARA YARDIM FONU'NUN KATKILARI İLE AÇILAN ÜCRETSİZ ÜNİVERSİTE HAZIRLIK KURSU BU YILDA DEVAM EDİYOR.

ŞU ANDA, YARIŞMA SINAVIMIZI KAZANARAK KURSA KATILMAYA HAK KAZANAN 20 ÖĞRENCİMİZ BU KURSTA FAKÜLTEYE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI BİLE...

GELECEK YIL SİZDE BU FIRSAT-TAN YARARLANMAK İSTEMEZ Mİ-SİNİZ? SİZ DE FAKÜLTELİ OLMAK İSTEMEZ MİSİNİZ? MUTLU YARIN-LAR NEDEN SİZİN DE HAKKINIZ OLMASIN?

O HALDE ŞİMDİDEN BAŞLAYIN ÇALIŞMAYA...

ÇOCUKLARA YARDIM FONU'NUN OKULLARINIZA HEDİYE ETTİĞİ ÜNİVERSİTE HAZIRLIK KİTAPLARINDAN ve KENDİ İMKANLARINIZDAN YARARLANARAK ŞİMDİDEN SINAVA HAZIRLANIN.

ZİRA BU KURSLARIMIZA; 1999-2000 ÖĞRETİM YILI BAŞINDA YAPILACAK OLAN ÖĞRENCİ SEÇME SINAVINDA İLK 20'YE GİREN LİSE SON SINIF ÖĞRENCİLERİ ve MEZUN ÖĞRENCİLER KATILABİLECEKLERDİR.

UNUTMAYIN Kİ ESKİDEN ÇİFT SINAV VARDI :

I ÖSS

II ÖYS

ŞİMDİ ORTA'LI ÖĞRENCİ İÇİN YİNE ÇİFT SINAV VAR:

I ÇOCUKLARA YARDIM FONU

ÖSS

II ÖSYM

ÖSS

Yuvadan Yuwaya KUŞLAR

Kuş yuvaları çok çeşitlidir. Cenab-ı Allah kuşları yaratırken onlara kendilerini koruyabilmeleri için bir takım beceriler vermiştir. Sizlere sunulan bu sayfalarda bazı kuşların, her biri bir sanat eseri değerinde olan yuvalarını nasıl yaptıklarına tanık olacaksınız.

► **KÜESAL;** yuvasını bir ağaç gövdesinin içine yapar, yapraklarla doldurur ve yumurtalarını oraya bırakır.

► **UZUN KUYRUKLU BAŞTAN KARA;** çamur ve yapraklardan yapılmış yuvasını ağaç dallarının arasına asar. Gül çalılarını ve dikenli bitkileri seçer.

► **Kara Başlı DOKUMACI KUŞLAR;** yuvalarını yanyana yaparak bir çeşit koruma çatısı oluştururlar.

KAYA SIVACI KUŞU; yuvasını ağaç gövdesini oyarak yapar ve ağzını çamurla kapatır. Yavruları yumurtadan çıkınca besinlerini küçük bir delikten alırlar.

DERE KUŞU; toprağın içine tünel açarak bir çeşit küçük mağara oluşturur. Yuvaya bembeyaz, 2-7 yumurta bırakır.

BAYA ÇULHA KUŞU; yumuşak bitki liflerinden gerçek bir sanat yapıtı olan, torba veya testiyeye benzeyen, daldan sarkan bir yuva yapar.

Kese şeklinde yuva kuran ARI KUŞU; çamurdan yapılmış yuvasını tamamlamak için yaklaşık bir ay kadar uğraşır.

TERZİ KUŞU; büyük bitki yapraklarını, bitki lifleriyle birbirine diker ve içine üst tarafı açık olan yuvasını yerleştirir. **KIZIL ÇÖMLEKÇİ KUŞU;** bir mimarî mucize olan yuvasını kille, çömlek şeklinde yapar.

HORAT

DEMİR DOĞRAMA ATÖLYESİ

Satılmış HORAT

Yeni Sanayii Sitesi M Blok No: 6 Çubuk / ANKARA
Tel: 838 13 52

ÇİĞDEM OTO

TOFAŞ- FIAT- RENAULT- TEMPRA- TİPO- UNO
TEMPRA 20,İ E TAMİR VE BAKIM SERVİSİ

Yeni Sanayi Sitesi 22. Sok N-1 Blok No: 57 Çubuk
Tel: 838 18 22 Cep: 0. 532 296 80 27 ANKARA

AİLE KASABI

Her Türlü Et İhtiyaçlarınız için
hizmetinizdeyiz

YENER BÖCEK VE OĞULLARI

Cem Sultan Mah. Otel Altı Tel: (0.376) 615 13 54 Orta / ÇANKIRI

DEMİRCAN ZÜCCACIYE

TOPTAN VE PERAKENDE HER TÜRLÜ
MUTFAK EŞYALARI İLE HİZMETİNİZDEYİZ

Sultan Beyazıt Mahallesi Şehitlik Parkı Yanı
Tel: (0. 376) 615 23 36 Orta / ÇANKIRI

MURAT CAM TİCARET

- ★ CAM
- ★ AYNALAR
- ★ ÇERÇEVE
- ★ ISI CAM
- ★ ZÜCCACIYE ÇEŞİTLERİ

Hilmi ve Mehmet DURSUN

Cumhuriyet Cad. No: 7
Tel: (0.376) 615 16 47 - 615 21 22 Orta / ÇANKIRI

ÇAYIRPINAR

Gıda İmalat San. Tic. Ltd. Şti.

ÜLFET BİSKÜVİLERİ

ÇANKIRI VE KEÇİÖREN

DİSTRİBÜTÖRÜ

Merkez: 19 Mayıs Mahallesi Dikili Sokak No: 10/ C
Tel: (312) 359 96 12 Keçiören/ ANKARA
Şube: Kalfat Kasabası Tel: (376) 615 15 09 Orta/ ÇANKIRI

İdris KARAAĞAÇ ve KARDEŞLERİ

Yeni
BİRLİK

GIDA ÜRÜNLERİ SANAYİ TİC. LTD. ŞTİ.

Merkez: Çukuranbar Mah. 60. Sok. No: 6
Tel: (0.312) 285 01 81 Balgat/ ANKARA
Şube: Sultan Beyazıt Mah. Belediye Fırını
Tel: 615 11 41- 615 15 97 Orta/ ÇANKIRI

İPRAGAZ BAYİİ

Alican BÖREKÇİ

Cumhuriyet Orta/ ÇANKIRI
Cad. No: 3

TAHİR TİCARET

GIDA VE İHTİYAÇ MADDELERİ

Tahir BÖREKÇİ

Tel:(0.376) 615 11 06 ★ Orta / ÇANKIRI

ŞEHİR LOKANTASI

*Düğün Ve Nişan Törenlerinde
Her Türlü Pide Ve Yemek Servisi Yapılır*

ali usta

Tel: (0.376) 615 14 59 Orta / ÇANKIRI

MÜEZZİNOĞLU

GIDA VE İHTİYAÇ MADDELERİ TİC. SAN. LTD. ŞTİ.

TOPTAN VE PERAKENDE GIDA MADDELERİ

Merkez: Gimat Sosyal Tesisleri 372 / 21 ANKARA
Şube: Cumhuriyet Caddesi No: 66 Orta / ÇANKIRI
Yeni Tel: (0. 376) 615 23 40

KİSMET TİCARET

Emsan Bayii
Cem Bayii
Güral Porselen Bayii
Paşabahçe Bayii
Plastik Mutfak Eşyaları
Elektrikli Süpürge
Arzum Robot
Fırın Çeşitleri

Recep ÖZERE

MUTFAK EŞYALARI

Tel: (0.376) 615 21 00 Orta / ÇANKIRI

AYTAÇ YEM BAYİİ

Un - Yem - Kepek - Küspe
Çeşitleriyle Hizmetinizdeyiz

Abdulkerim ASLANOĞLU

Cumhuriyet Cad. No: 6/ A Orta / ÇANKIRI
Tel: (0.376) 615 17 01

İKRAM Kuruyemiş

Gıda ve İhtiyaç Maddeleri Ticareti

Osman AYDIN

Tel: (0.376) 615 13 10 Orta / ÇANKIRI

Demirkapılar Ltd. Şti

- ★ Her türlü inşaat malzemeleri
- ★ Kum eleme tesisleri
- ★ Her türlü hafriyat işleri
- ★ Kömür (18 - 50)
- ★ Yem
- ★ Şehirlerarası nakliyat işleri ile

Hizmetinizdeyiz

Sultan Beyazıt Mah. Orta / ÇANKIRI Tel: (0.376) 615 11 81

ÖZCAN MARKET

M. Hilmi ÖZCAN

Tavuk- But- Kanat- Salam-
Sucuk- Taze Kuruyemiş-
Meşrubat- Temel ve
Muhtelif Gıda

Çeşitlerimizle Siz Sayın
Müşterilerimize Hizmet
Vermekten Kıvanç Duyarız.

★ Kredi Kartı İle
Komisjonsuz Alış-veriş
İmkânı

Tel: (0.376) 615 17 50 Orta/ÇANKIRI

Male

TURİZM & ORGANİZASYON LTD. ŞTİ.

A
GRUBU

"Alternatif Turizm"

Yurtdışı ve yurtiçi uçak biletleri

D.D.Yolları biletleri

ADRESE TESLİM

Geziler, Organizasyonlar, Rezervasyonlar
Umre programları

Çıkırkçılar Yokuşu, Kayalar İş Hanı 1/50-51-52 Ulus-ANKARA
Tel: 324 68 00 - 324 68 01 • Fax: 324 68 02

- ★ Buzdolabı
- ★ Çamaşır Makinası
- ★ Bulaşık Makinası
- ★ Televizyon
- ★ Kanepe
- ★ Halı- Halıfleks

*Çeşitleriyle
Hizmetinizdeyiz*

Ayrıca şehirler arası
nakliye işleri yapılır

GÖNÜL TİCARET

arçelik bayii

Belediye İşhanı No: 4 Orta / ÇANKIRI Dükkan Tel: (376)615 12 76 Ev Tel: (376) 615 13 85
Cep Tel: (0.532) 442 40 87

PEHLİVAN *Kuyumculuk*

Salih- Zeki
PEHLİVAN

Anafartalar Cad. Tunceller Çarşısı No: 40/ 2- A Ulus/ ANKARA
Tel: (0.312) 310 64 03

ÇANKIRI
BÖLGE
BAYİİ

KILIÇOĞLU

- Çimento
- Demir
- Tuğla
- Kireç
- Saç- Çivi
- Tel- Kereste
- Sunta
- Duralit ve

*Her Türü İnşaat
Malzemesi Bulunur*

AKPUNAR

YAPI MALZ. İNŞ. TAAH. NAK.
HAYVANCILIK TİC. SAN. LTD. ŞTİ.

Sultan Beyazıt Mah. Terminal Karşısı Orta/ ÇANKIRI
Tel: (0.376) 615 17 02 Faks: (0.376) 615 16 38
Cep: 0. 532 685 99 64 Mobil: (0.522) 829 95 49